A°. 1908. N°. 37.

PUBLICATIE-BLAD.

VERORDENING,

betreffende den accijns op het geslacht.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is, de bestaande bepalingen omtrent het slachtgeld door eene nieuwe algemeene regeling te vervangen;

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad en gelet op de tweede zinsnede van artikel 50 van het regeringsreglement dezer kolonie, vastgesteld onderstaande verordening tot heffing van een accijns op het geslacht.

Artikel 1.

Van alle geslacht wordend vee, hierna genoemd, wordt een accijns geheven naar het volgende tarief:

a. op Curaçao:

voor een rund van acht maanden of ouder........	f 3.—
voor een rund beneden de acht maanden........	„ 2.—
voor een varken........	„ 0.75
voor een schaap........	„ 0.35
voor een geit........	„ 0.25

b. Op de andere eilanden:
voor een rund van acht maanden of ouder........ f 2.—
voor een rund beneden de acht maanden.......... „ 1.25
voor een varken.................................. „ 0.75
voor een schaap.................................. „ 0.35
voor een geit..................................... „ 0.25

Van den accijns zijn vrijgesteld varkens, schapen en geiten, die buiten de hoofdplaatsen der eilanden worden geslacht en waarvan het vleesch niet in die hoofdplaatsen wordt aangebracht. Voor de toepassing dezer bepaling op Saba worden The Bottom en Windward-Side als hoofdplaatsen beschouwd.

Artikel 2.

De accijns is schuldig door ieder, die eenig aan accijns onderworpen vee wil slachten of doen slachten en moet, vóórdat met de slachting wordt aangevangen, worden betaald, op Curaçao aan den Marktmeester, op de overige eilanden aan den Ontvanger of aan een anderen daartoe door den Gouverneur aangewezen ambtenaar.

Artikel 3.

Na de betaling van den accijns zal voor elk stuk vee eene quitantie worden afgegeven, vermeldende het betaalde bedrag, den naam van den persoon die het vee veraccijnst, de aanduiding van de soort en de kleur van het vee, de plaats waar het volgens opgave van den belanghebbende zal worden geslacht, den tijd van aanvang van de slachting en binnen welken tijd deze zal plaats hebben en de dagteekening van de quitantie.

De quitantie houdt op van kracht te zijn na den termijn, daarin uitgedrukt.

De quitantie moet gedurende de slachting tot aan de afhakking van het vleesch bij het vee voorhanden worden gehouden, ten einde aan de ambtenaren op hunne vordering te worden vertoond.

Het vleesch wordt voor onafgehakt gehouden, zoolang het, nog versch zijnde, wat runderen betreft, in geen kleinere deelen dan vierendeelen en wat varkens, schapen en geiten betreft, in geen kleinere dan halve deelen van het geslachte vee is afgescheiden.

Artikel 4.

Wanneer eenig stuk vee moet worden geslacht uit nood tengevolge van ziekte of verwonding en er niet voldoende tijd is om vooraf den accijns te betalen, is het geoorloofd om zonder die betaling tot de slachting over te gaan, mits tegelijkertijd van het geval wordt kennis gegeven aan de politie, die, na onderzoek, deswege een bewijs zal afgeven.

Het hier bepaalde is ook toepasselijk bij het sterven van vee tengevolge van eenig toeval of ouderdom.

In de gevallen, bij dit artikel bedoeld, moet de accijns worden betaald binnen 48 uren na aanvang der slachting, tenzij het vleesch van Gouvernementswege is afgekeurd en onbruikbaar gemaakt of bewezen wordt, dat het door den belanghebbende is onbruikbaar gemaakt of vernietigd, in welke gevallen de accijns niet schuldig is.

Artikel 5.

Voor het verkoopen of ten verkoop in voorraad hebben van versch vleesch op andere, dan de daartoe door het Bestuur bestemde plaatsen, alsmede voor het rondventen daarvan, wordt eene schriftelijke vergunning vereischt op Curaçao van het Hoofd der politie, op de andere eilanden van den Gezaghebber.

Artikel 6.

Versch, onafgehakt vleesch, waar ook aanwezig in eene grootere hoeveelheid dan 25 kilogram, moet zijn gedekt door eene quitantie van betaalden accijns of door een geleibillet, behoudens het bepaalde bij artikel 4.

Artikel 7.

Voor het vervoer van versch vleesch boven de hoeveelheid van 25 kilogram op het onvrije terrein in artikel 103 der Algemeene Verordening I. U. en D. 1908 (hierna verder genoemd A.V.) bedoeld, is een geleibillet noodig, afgegeven door de in artikel 2 bedoelde ambtenaren. Het geleibillet moet den ambtenaren op hunne vordering worden vertoond.

Het geleibillet wordt niet afgegeven dan op vertoon van eene accijnsquitantie, niet ouder dan 48 uren na de slachting, op welke quitantie de te vervoeren hoeveelheid zal worden afgeteekend.

Artikel 8.

Bij de uitvoering dezer verordening zal bij visitatiën, waarbij de ambtenaren assistentie noodig hebben, volgens de A.V. of deze verordening, die assistentie ook kunnen worden verleend door een ambtenaar van politie ten parkette van den Procureur-Generaal of den hoogste in rang bij de brigade maréchaussee op elk eiland.

Artikel 9.

Accijnsquitanties en geleibilletten, ouder dan 48 uren na de slachting, zullen bij visitatiën van onwaarde zijn.

Artikel 10.

De ambtenaren, met de opsporing van overtredingen dezer verordening belast, zijn bevoegd om gebouwen en erven, waar zij vermoeden dat vee geslacht of versch vleesch verkocht of in strijd met artikel 5 of 6 in voorraad gehouden wordt, binnen te treden tegen den wil van den bewoner.

Het bepaalde bij de artikelen 118, 119 en 120 A.V. is in die gevallen toepasselijk.

STRAFBEPALINGEN.

Artikel 11.

Wanneer eenig aan accijns onderworpen vee wordt of is geslacht zonder voorafgaande betaling van den accijns of zonder de onmiddellijke kennisgeving, bedoeld bij artikel 4, wordt de slachter gestraft met eene boete van f10 tot f50 voor ieder stuk vee.

Artikel 12.

Het niet vertoonen van eene accijnsquitantie of geleibillet op vordering daartoe van de ambtenaren wordt, indien blijkt dat de accijns niettemin is betaald, gestraft met eene boete van f2.50.

Artikel 13.

Hij, die eenig aan accijns onderworpen vee slacht op eene andere plaats dan in de accijnsquitantie aangewezen, wordt gestraft met eene boete van f 5 tot f 25 voor elk stuk vee.

Artikel 14.

Hij die eene kennisgeving aan de politie, als bij artikel 4 bedoeld, valschelijk doet, wordt gestraft met eene boete van f 25, onverminderd de straf bij artikel 11 bedreigd, indien daartoe termen zijn.

Artikel 15.

Hij die versch vleesch verkoopt, ten verkoop in voorraad heeft of rondvent in strijd met artikel 5, wordt gestraft met eene boete van f 10 tot f 25 en bij herhaling met eene boete van f 20 tot f 50 en gevangenisstraf van drie dagen tot eene maand, te zamen of afzonderlijk.

Artikel 16.

Hij, die in strijd met artikel 6 versch vleesch voorhanden heeft, niet gedekt door accijnsquitantie of geleibillet, wordt gestraft met eene boete van f 10 tot f 25 en bij herhaling met eene boete van f 20 tot f 25 en gevangenisstraf van drie dagen tot eene maand, te zamen of afzonderlijk.

Artikel 17.

Hij, die in strijd met artikel 7 versch vleesch vervoert, niet gedekt door eene accijnsquitantie of een geleibillet, wordt gestraft met eene boete van f 10.

Artikel 18.

In alle gevallen van overtreding dezer verordening, behalve in het geval van artikel 12, zal het vee of het vleesch, waarmede de overtreding is gepleegd, verbeurd zijn. Het zal worden in beslag genomen en ter beschikking gesteld, op Curaçao van het Hoofd der politie, op de andere eilanden van

den Gezaghebber, die het, zoo het voor de consumptie geschikt is, aan de armen of armeninrichtingen geven of anders het in zee doen werpen of op andere wijze doen vernietigen of onbruikbaar maken.

SLOTBEPALINGEN.

Artikel 19.

In artikel 1 der verordening ad 12 October 1899 (P.B. n°. 26), wordt de komma achter het woord „plaatsen" vervangen door een punt en vervalt hetgeen verder in dat artikel volgt.
In artikel 2, tweede lid wordt een punt geplaatst achter het woord „vertoond" en vervalt hetgeen aldaar verder volgt.
In het derde lid van hetzelfde artikel worden de woorden „ter Administratie van financiën" vervangen door de woorden „aan den Inspecteur der belastingen".
In artikel 5, vierde lid wordt in de plaats van de woorden „ter Administratie van Financiën" gelezen „ten kantore van den Inspecteur der belastingen" en vervallen de woorden „met afdraging der door hem ontvangen gelden" en de komma's waartusschen die woorden zijn gesteld.
In artikel 7 vervallen de woorden „en bij artikel 1".

Artikel 20.

Artikel 2 der verordening dd. 24 April 1901 (P.B. n°. 21) wordt ingetrokken.
In artikel 9 dier verordening wordt in de plaats van de woorden „de rechten in artikel 2 van deze verordening vermeld" gelezen „den accijns" en vervalt de komma achter eerstgemelde woorden voorkomende.

Artikel 21.

Met de opsporing van overtredingen dezer verordening zijn, behalve de volgens de A.V. bevoegde personen, belast de Marktmeesters, de krachtens artikel 2 aangewezen ambtenaren en de beambten der politie.

Artikel 22.

Alle stukken, krachtens deze verordening opgemaakt, zijn vrij van zegel.

Artikel 23.

Deze verordening kan worden aangehaald onder den titel van „Geslachtverordening 1908”.

Artikel 24.

Deze verordening treedt in werking op een door den Gouverneur te bepalen dag.

Gegeven te Willemstad, den 16n. Juli 1908.

J. O. DE JONG. V. B. & D.

De Gouvernements-Secretaris a. i.,
H. STATIUS MULLER.

Uitgegeven den 1n. September 1908.
De Gouvernements-Secretaris a. i.,
H. STATIUS MULLER.